

SVETA DEŽELA - POTOPIS

"Če pozabim tebe, Jeruzalem, naj mene pozabi moja desnica! Jezik naj se mi prilepi k nébu, če se te ne bom spominjal, če ne bom povzdignil Jeruzalema nad svoje največje veselje!" Ps 137(136), 5-6

22. 4. 2023 – 8. dan, dopoldne: Jeruzalem

Staro mesto Jeruzalem obdaja visoko obzidje, vanj pa je možno vstopiti skozi več vrat. Število vrat se je v različnih obdobjih spreminjalo, danes pa so tu Jafska, Sionska, Gnojna, Zlata, Levja, Herodova, Damaščanska in Nova vrata. Skozi Zlata vrata ni možno vstopiti v mesto, ker so zazidana. Mesto je razdeljeno na armensko, judovsko, muslimansko in krščansko četrt ter tempeljski grič.

V zgodnjih jutranjih urah se sprehodimo v judovsko četrt, kjer so še ostanki rimske arhitekture. Pridemo do kraja Cardo, kar pomeni srce. Tu je glavna cesta, ki od Damaščanskih vrat vodi v srce mesta Jeruzalem. Zatem prečkamo mesto vse do obzidja in stopimo ven skozi Sionska vrata. Napotimo se ponovno v judovski del, do kraja, ki se imenuje Cenaculum. Tu imamo sveto mašo.

Prisluhnemo našemu duhovniku Ivu Kožuhu: *"Jezus je pravi Bog in pravi Človek. Jezus je pravi Bog in pravi Kruh. Pri Evharistiji Jezus fizično vstopa v moje telo. Gleda skozi moje oči in govori skozi moja usta. Eno uro pred obhajilom ne smemo jesti. Prav tako ne smemo biti v smrtnem grehu. Sem pripravljen dovoliti Jezusu, da On deluje v meni, ko ga prejmem v obhajilu? Po kruhu On v celoti vstopi v moje življenje, zato, da On živi v meni."* Zamislim se nad besedami našega duhovnika. Predstavljam si, da Jezus gleda skozi moje oči. Predstavljam si, da Jezus vse, kar doživljam, doživlja tudi On. Pomislim, kako boleče mora biti zanj, če dovolim, da me prešinejo težke misli, zagrnejo temni oblaki in v meni nastane vihar. On ga lahko pomiri, a to mu moram dopustiti. Zavedati se moram Božje navzočnosti v sebi. Tako premišlujem in že zapuščamo Cenaculum.

Obiščemo Glavno sinagogo, ki se nahaja izven starega mestnega jedra. *"Danes je Šabat."* Ob sobotah je Glavna sinagoga odprta tudi za turiste in zato lahko vstopimo. Presenečena sem nad samo zgradbo. Spominja me na Cankarjev dom in na Gallusovo dvorano z razgibanim avditorijem, s tem, da stene v sinagogi tvorijo 8 kotov. Vsako fotografiranje je strogo prepovedano. Moški se napotijo v spodnji del sinagoge, dobijo čepico (kipo), saj morajo biti pokriti. Ženske se napotijo v zgornji del. *"Prinesli bodo*

Toro, to je 5 Mojzesovih knjig in molili", nas seznani naša vodnica, sestra Darjana Toman. Judje se med molitvijo gibajo in ob vsaki besedi poklonijo. Tudi Jezus in Marija sta bila juda. Prisluhujemo petju psalmov. To petje je prelepo... Opazim, da nas v klopi kakšna žena posebej pogleda in motri z očmi. Očitno je, da smo turisti, tega ni možno prikriti. Obisk Glavne sinagoge na Šabat je izredno doživetje. Atmosfera, ljudje, obred ... Vse to daje poseben vtis, ki ga ni možno pozabiti.

Obiščemo dvorano zadnje večerje, ki se nahaja v judovski četrti. Tu je potekala prva sveta maša. Mi maše tu ne bi mogli imeti, ker dvorana pripada vsem ... Na tem kraju je Jezus vstopil v prostor skozi zaprta vrata. Povzpne se še na vrh stavbe - na streho, kjer je belvedere. *"Stojimo na gori Sion,"* nam pove naša vodnica in kaže kraje, ki jih je možno videti iz te visoke razgledne točke. Vidimo Dormition – Cerkev Marijinega zaspanja, potem pa še muslimanski mošeji Dom in Al Aksa, ki stojita na griču, kjer je nekoč stal judovski tempelj.

Tu na Sionu je tudi Davidov grob – majhna sinagoga oz. nekakšna kapelica. Obiščemo ga in se potem nekoliko odpočijemo v senci dreves. V istem dopoldnevu obiščemo tudi Schindlerjev grob, ki se nahaja v katoliškem delu pokopališča, pred mestom Jeruzalem. Pred tem si privoščimo nekaj dobrot, ki jih ponujajo ulični prodajalci.

Mojca Erzar, predstavnica skupnosti Romar